

PARRÒQUIA DE
SANT PERE DE RODA
BISBAT DE VIC

DIUMENGE IV DE QUARESMA
22 de març de 2020

La curació del cec. (El Greco).

La vista, la llum, la ceguesa, com diumenge passat l'aigua, són elements centrals en l'evangeli de Joan. Altra vegada estem en un diàleg entre Jesús i algú que no el coneix, amb una proclamació final de fe en Jesús, que contrasta amb el rebuig de les autoritats religioses. Saber-hi veure amb els ulls del cos, amb els de l'esperit, amb els de la fe! Quin contrast amb tanta ceguesa d'avui, dissimulada darrere de formes tan variables!

Evangelí Jo 9,1-41

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Jesús, tot passant, veié un home que era cec de naixement.
Escopí a terra, va fer fang amb la saliva, el va estendre sobre els ulls del cec i li digué:

--Vés a rentar-te a la piscina de Siloè —que vol dir «enviat».
Ell hi va anar, s'hi rentà i tornà veient-hi.
Els veïns i els qui sempre l'havien vist captant comentaven:
--Aquest, ¿no és el qui s'asseia a demanar caritat?
Uns deien:
--Sí que és ell.
Altres contestaven:
--No és pas ell: és un que s'hi assembla.
Ell digué:
--Sóc jo mateix.
Dugueren als fariseus el qui abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte. 1També els fariseus li van preguntar com havia arribat a veure-hi. Ell els respongué:
--M'ha posat fang sobre els ulls, m'he rentat i ara hi veig.
Alguns dels fariseus començaren a dir:
--Aquest home que no guarda el repòs del dissabte, no pot venir de Déu.
Però altres replicaven:
--Com és possible que un pecador faci uns senyals tan prodigiosos?
I estaven dividits entre ells. Llavors es tornaren a adreçar al cec i li digueren:
--I tu, què en dius del qui t'ha obert els ulls?
Ell respongué:
--Que és un profeta.
Els li van replicar:
--Tot tu vas néixer en pecat, i ens vols donar lliçons?
I el van treure fora.
Jesús va sentir a dir que l'havien tret fora i, quan el trobà, li digué:
--Creus en el Fill de l'home?
Ell li va respondre:
--I qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?
Li diu Jesús:
--Ja l'has vist: és el qui et parla.
Ell va afirmar:
--Hi crec, Senyor.
I el va adorar.

Fragment de l'homilia de Francesc Riera, jesuïta

Avui és un dia adequat per preguntar-nos si als nostres ulls hi ha la llum de Jesús o la tenebra. Potser hauríem de fer pujar avui al púlpit el Cec de Naixement perquè ens parli de ceguesa i de visió, i que ens parli de les cures, com la que li feu Jesús, feta amb “saliva de Déu i amb fang de la terra”.

Si avui el féssim venir a predicar als nostres púlpits, el Cec potser ens faria consideracions sobre la cegueses. Ens parlaria de la bellesa del Rostre de Déu, de com quedà capgirat pel regal de “veure Déu en totes les coses, hores i persones”. Però, ves a saber, si hi afegiria per cloure el seu discurs unes petites consideracions, ben pragmàtiques, sobre cegueses de cada dia. Potser ens recordaria que ceguesa és:

- **només “veure” les coses negatives, dels altres i d'un mateix. La nova visió de Jesús sap copsar la positivat de tot, en el realisme de “la saliva divina i el fang de la terra”.**

- ceguesa és no “veure”, com l’Epuló cegat per les seves riqueses, tants Llàtzers, que tenen tot el dret d’esperar que jo els ajudi.
- ceguesa és mirar el partit de futbol de màxima audiència absolutament xuclats per l’espectacle, i no veure que la parella, fill, net... desitjarien xerrar una estona
- atendre l’enèsima trucada del mòbil, i no veure que la nostra filla o fill vol jugar una estona sense contínues interrupcions
- anar al cinema a veure aquella història tan frapant, i no veure pel camí moltes històries de persones que porten una existència grisa
- conduir a 140 km/h per l’autopista, i no veure els poblets que anem passant, plens de gent molt diferent, plens de gran riquesa i bellesa.
- acabar de llegir el diari satisfets d’estar ben informats, i no veure que moltes notícies estan manipulades, que coses importants, que estan passant al món, no són noticiables, són de països que no compten...

PREGÀRIES:

Senyor, després de llegir l’evangeli de la guarició del cec de naixement ens recordem, i us demanem que ens deslliureu, de tantes cegueses que ens envolten i no ens deixen veure:

- Que la creació és l’estampa on resplendiu amb claredat: en la llum, l’aigua, el vent, els arbres, les flors, els grans animals i els més petits.
- Que les persones són imatge vostre, dones, homes, infants, joves i que quan ens relacionem solidàriament, amorosament, som imatge de la Trinitat.
- Que els malalts, i tants que en tenim aquests dies, són sempre els que més estimeu com fa tota mare amb el fillet necessitat.
- Que tanta gent reclosa durant setmanes dins les seves llars, amb fills petits o avis, comença a sentir trasbals interior, angoixa creixent, encara que l’aspecte exterior no ho mostri.
- Que aquells que tenen malalts als hospitals i no els poden veure, encara que estiguin en situació greu, passen pena fonda.
- Que hi ha famílies a qui escasseja el treball, l’aliment, allò més necessari, i que no veuen com sortir d’aquest clot.
- Que moltes persones, joves i grans, infermeres, metges, servidors públics, voluntaris de tota mena i en llocs ben anònims, s’han llançat al servei dels altres posant un to d’esperança en les nostres vides.

Senyor, que coneixeu com ningú totes les necessitats que hi ha darrere tantes cegueses, deslliureu-nos-en aviat i doneu-nos l’Esperit que ens ompli de la vostra força.